

Sygn. akt IV U 545/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 marca 2019 r. w S.

odwołania H. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 14 czerwca 2018 r. Nr (...)

w sprawie H. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala H. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności od pracy na okres od dnia 01 kwietnia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2019 roku.

Sygn. akt IV U 545/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 czerwca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił H. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 kwietnia 2018r. wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył H. C. wnosząc o jej zmianę i ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że nie jest zdolny do wykonywania jakiejkolwiek pracy i nie ma przesłanek do twierdzenia, że stan jego zdrowia poprawi się. Nadal cierpi na artralgię barku prawego, stan po tenodezie bicepsu oraz zespół ciasnoty podbarkowej (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 4 czerwca 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony H. C. ur. (...), uprzednio uprawniony był do renty z tytułu niezdolności do pracy pozostającej w związku z wypadkiem przy pracy, tj. od 20 kwietnia 2013r. do 31 lipca 2016r. W okresie od 1 sierpnia 2016r. do 31 marca 2018r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia (bezsporne, akta rentowe). W ostatnim czasie, tj. od 1 stycznia 2018r. do 31 marca 2018r., podstawę powyższego stanowiła decyzja ZUS Oddział w S. z dnia 22 stycznia 2018r. (k.19 akt rentowych). W dniu 8 marca 2018r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.21 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 24 kwietnia 2018r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 24 kwietnia 2018r. k.23 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 4 czerwca 2018r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika k.56 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej z 4 czerwca 2018r. k.25 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 14 czerwca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 14 czerwca 2018r. k.27 akt rentowych).

H. C. posiada wykształcenie średnie w zawodzie ekonomisty. Ubezpieczony nie pracował w wyuczonym zawodzie. Dotychczas, był zatrudniony jako pomocnik mleczarski, monter konstrukcji, stolarz meblowy, kierowca wózka jezdniowego, pracownik magazynowy oraz pakowacz-selekcjoner (świadczenia pracy - akta rentowe). W ostatnim czasie ubezpieczony podejmował dorywcze zatrudnienie jako pracownik ochrony parkingu (wywiad zawodowy k.58 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej)

Ubezpieczony cierpi na pourazowy zespół bólowy barku prawego ze znacznym ograniczeniem ruchomości upośledzającym funkcjonalny zakres ruchomości stawu barkowego prawego. W maju 2012r. oraz kwietniu 2013r. u ubezpieczonego wykonano artroskopie prawego stawu barkowego. W dniu 30 maja 2016r. ubezpieczony ponownie doznał urazu prawego stawu barkowego. Od tego czasu zaobserwowano u niego znaczne nasilenie dolegliwości bólowych i ograniczenia ruchomości barku prawego. Badanie przedmiotowe wykazało ograniczenie ruchomości barku prawego oraz wyczuwalne krepitacje podczas ruchów tego barku. Nie stwierdzono ograniczeń ruchomości kręgosłupa. Obecny stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie w stosunku do badania lekarskiego z dnia 4 stycznia 2018r. Rozpoznane u ubezpieczonego schorzenie narządu ruchu narusza sprawność organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym dalszą częściową niezdolność do pracy. Stwierdzona u ubezpieczonego częściowa niezdolność do pracy istnieje dalej ,tj. od 1 kwietnia 2018r., a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 grudnia 2019r. (opinia biegłego z zakresu ortopedii M. W. k.9 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego H. C. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r., poz.887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalisty z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego ortopedy M. W. dała podstawę do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 kwietnia 2018r. osobą częściowo niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 grudnia 2019r. W złożonej opinii biegły rozpoznał u ubezpieczonego pourazowy zespół bólowy barku prawego ze znacznym ograniczeniem ruchomości, upośledzającym funkcjonalny zakres ruchomości stawu barkowego prawego. W ocenie biegłego schorzenie narządu ruchu narusza sprawność organizmu ubezpieczonego - którego kwalifikacje ukierunkowują go do wykonywania pracy fizycznej - w stopniu powodującym dalszą częściową niezdolność do pracy do 31 grudnia 2019r. (opinia biegłego z zakresu ortopedii M. W. k.9 akt sprawy).

Analizując powyższą opinię biegłego Sąd doszedł do przekonania, że daje ona podstawę do oparcia na niej rozstrzygnięcia. Została ona sporządzona przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę z zakresu schorzenia dotyczącego ubezpieczonego. Jej wydanie poprzedziła analiza dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie oraz przeprowadzenie badania ubezpieczonego. Opinia jest spójna i należyte uzasadniona.

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii biegłego. Stwierdził, iż skoro ubezpieczony posiada wykształcenie w zawodzie ekonomisty, to pozostaje zdolny do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji (zastrzeżenia organu rentowego k.15-16 akt sprawy).

Zdaniem Sądu, nie ma podstaw do podważania merytorycznej wartości opinii biegłego z zakresu ortopedii M. W.. Sama okoliczność, że H. C. pozostaje aktywny zawodowo, tj. wykonuje dorywcze prace jako pracownik ochrony parkingu nie oznacza jeszcze, że niezdolność do pracy u ubezpieczonego nie istnieje. Niejednokrotnie osoba niezdolna do pracy podejmuje zatrudnienie, gdyż pragnie być aktywna zawodowo, bądź zmusza ją do tego sytuacja ekonomiczna. Jak wynika z opinii biegłego ortopedy, stan zdrowia ubezpieczonego od chwili badania w styczniu 2018r., na podstawie którego uzyskał okresową rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, nie poprawił się. Zauważyć należy, iż ubezpieczony w okresie aktywności zawodowej podejmował wyłącznie zatrudnienie wymagające całkowitej sprawności fizycznej. Ubezpieczony nigdy nie wykonywał pracy ściśle związanej z posiadanymi kwalifikacjami, tj. jako ekonomista. W konsekwencji, przyjęć należy, iż sporna okoliczność istnienia u ubezpieczonego niezdolności do pracy została dostatecznie wyjaśniona, a zatem zgłoszony przez organ rentowy wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu ortopedii należało oddalić.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.